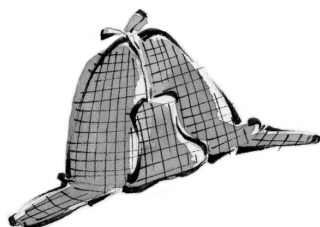

Inhoud

1	Ik daag je uit	7
2	Een doos vol troep	12
3	In de <i>escape room</i>	18
4	De schatkamer	28
5	Stefan?	33
6	Mogen we helpen?	38
7	Mysterieuze dagboeken	43
8	Wat zijn jullie aan het doen?	49
9	Hij doet het niet meer	55
10	Een bizarre ontdekking	61
11	Ik weet waar de schat ligt	67
12	Een kist vol geld?	73
13	De schatkamer	79

1 Ik daag je uit

De bel gaat. Sommige kinderen schuiven hun stoel al naar achteren.

‘Ho, dames en heren, nog even blijven zitten’, zegt meester Visser. Hij steekt beide handen in de lucht. ‘Ik heb nog een heel belangrijke mededeling. Die heb ik expres tot het einde van de dag bewaard. Jullie kunnen namelijk thuis meteen aan de slag.’

Koos kijkt argwanend naar de meester. Aan de slag gaan? Waarmee? Zijn klasgenootjes lijken vooral nieuwsgierig te zijn.

Meester gaat op een hoek van zijn bureau zitten. ‘Wij gaan binnenkort een actie ondernemen voor een goed doel.’

Koos zucht en knijpt zijn ogen dicht.

‘Dit jaar gaan wij weer een rommelmarkt organiseren. Daarvoor zijn heel veel spullen nodig. Misschien zijn er ouders die cake of taart willen bakken, om bij de koffie te verkopen. We halen natuurlijk een marmottenbak en maken een stelling voor het “spijkerbroekhangen”. Daarnaast is er nog genoeg ruimte voor andere ideeën. Verzin gerust iets leuks, iets nieuws voor onze markt. Er is ruimte in de berging om allerlei spullen op te slaan. Vanaf maandag kunnen jullie van alles meenemen.’

‘Wat is het goede doel?’ roept Erik. Na een kuchje van de meester steekt hij alsnog snel zijn vinger op.

‘Al het geld dat we dit jaar met acties weten in te zamelen, is voor Stichting Colours. Dat is een stichting die zich inzet voor gezinnen waarbij de vader of moeder levensbedreigend ziek is.’

‘Top’, zegt Hannah. ‘Mijn tante heeft een verrassingspakket van hen gehad. Daar was ze ontzettend blij mee.’

De meester steekt zijn duim op. ‘En nu naar huis, jongens. Kijk maar eens wat er nog op zolder of in de garage ligt. Vergeet het niet, hè. Ik reken op jullie!’

De klas stroomt leeg. Koos loopt samen met Iris en Wendy naar buiten.

‘Mijn moeder bakt de lekkerste gembertaart van de hele wereld’, beweert Wendy. ‘Ze wil er vast wel een paar maken.’

‘Ik kan zelf cake bakken’, zegt Iris. ‘Voor de rommelmarkt denk ik aan de smaken vanille, chocolade en misschien speculaas. Dan heeft iedereen iets wat hij lekker vindt.’

Koos ziet dat Wendy naar hem kijkt. ‘En jij, wat ga jij doen?’

‘Weet ik niet’, bromt Koos. ‘Ik houd niet van acties. Altijd hetzelfde.’

‘Wat bedoel je daarmee?’

Koos proeft haar neerbuigende toon. ‘Het is altijd een rommelmarkt die niet voor niets zo heet. Tafels vol troep. Cake en hamburgers verkopen. Met lootjes leuren voor de marmottenbak. Dat gehang aan een spijkerbroek vind ik al helemaal niets.’

‘Omdat je zo mager bent, zeker?’ schampert Wendy.

‘Ik ben lekker licht en zou dus heel lang kunnen hangen. Maar dat doe ik niet, want hangen is dom. Er is niets op zo’n rommelmarkt, waarbij je een beetje je hersens moet gebruiken.’

Wendy gaat uitdagend voor hem staan. ‘Meester zei dat we ook nieuwe ideeën mochten opperen. Waarom doe je dat dan niet? Verzin iets “slims” voor het goede doel’, zegt ze geïrriteerd.

‘Ik heb wel wat anders te doen.’ Koos wil weglopen, maar Wendy houdt hem tegen.

‘Ik daag je uit. Jij doet wel of je heel slim bent, maar goede ideeën heb je niet.’

Wat is dat toch met Wendy? Waarom wordt hij altijd woedend als ze zulke dingen zegt? Koos buigt zich naar haar toe. ‘Ik neem de uitdaging aan. Ik ga iets verzinnen. Het wordt iets wat nog nooit op een rommelmarkt is geweest, maar wat net zo populair zal zijn als een marmottenbak. Geen spel voor stom geluk, maar een activiteit waarbij je uitgedaagd wordt.’

‘O ja, heb je al een idee dan?’

‘Nog niet. Gelukkig hebben we nog genoeg tijd, voordat het zover is. Tijdens de markt zul jij zo hard met je oren staan te klapperen, dat het begint te waaien.’

Naast hem begint Iris onbedaarlijk te lachen. Wendy werpt haar haar in haar nek en stapt weg.

‘Dat gaat je toch niet lukken.’

‘Echt wel!’ roept Iris haar achterna.

Samen lopen ze naar het fietsenhok.

‘Heb je echt nog niets bedacht?’

Koos schudt zijn hoofd. ‘Dat komt wel.’ Hij zegt het zelfverzekerder dan hij zich voelt, want hij heeft nog geen flauw idee.

‘Er is een doos voor je bezorgd’, zegt zijn moeder, wanneer Koos een kwartier later de keuken binnenstapt.

‘Een doos? Wat voor doos?’

Zijn moeder moet lachen. ‘Een kartonnen doos, natuurlijk.’

‘De meeste kleurdozen zijn niet van karton gemaakt, hoor’, antwoordt Koos. Hij hoort zijn moeder grinniken.

‘Waar kan ik ’m vinden?’ wil Koos weten. ‘Ik ben nu wel erg nieuwsgierig.’

‘Op de eettafel.’

Koos kijkt naar de eethoek en ziet inderdaad een flinke doos op de tafel staan. Het pakket is bijna zo groot als een bananendoos en dichtgeplakt met grijze tape. Nieuwsgierig loopt hij ernaartoe. Op het label staat: 'Detectivebureau Iris & Ko.' Daaronder zijn adres. Koos voelt dat zijn hart een slag overslaat. Zou dat ...? Hij kantelt de doos. Inderdaad, er staat nog een adres op. Een adres in Beetsterzwaag.

'De doos komt van Arie Smith!' roept hij opgewonden.

'Hm', reageert zijn moeder vanuit de keuken. 'Dat dacht ik al toen ik het adres las. Krijg je nog iets van hem?'

'Ik had hem gevraagd om spullen voor mijn museum.' Koos loopt ondertussen naar de keuken om een mes te pakken voor het opensnijden van de doos.

'Moet je dat niet samen met Iris doen? Jullie hebben het detectivebureau toch samen?'

'Er zitten spullen in voor mij', zegt Koos, terwijl hij de keukenla opentrekt.

'Dat weet je niet. Als alles voor jou was, had hij het pakket alleen naar jou gestuurd.'

Koos zucht en duwt de la weer dicht. 'Ik zal haar bellen.' Hij pakt de telefoon en tikt Iris' nummer in.

Gelukkig neemt Iris zelf de telefoon op. 'Met Iris Donker.'

'Met Koos. Je moet onmiddellijk komen.'

'Hallo zeg, ik ben je hondje niet. Ik moet niets. Ik ben net thuis. Er staat hier een lekkere kop thee op mij te wachten!'

'Prima, dan maak ik de doos zelf wel open.'

'Doos? Welke doos?'

'Een pakket van Arie Smith. Voor ons.'

'Au, au!' klinkt het aan de andere kant van de lijn.

'Wat is er?'

‘Ik verslik me in de hete thee. Wacht op mij!’

Koos legt met een zucht de telefoon weg. ‘Iris is onderweg.’

Iris is zijn buurmeisje, dus dat zal niet lang duren.

Koos laat zich bij de doos op een eetkamerstoel zakken. Zacht streelt hij met zijn vingers het pakket. Hij herinnert zich de eerste keer dat meneer Smith bij hen op de stoep stond met een plakboek. Arie Smith uit Amerika. De man had het huis geërfd van Wilhelmina Wengeweer. In dat huis had hij een plakboek met krantenknipsels gevonden over hun detectivebureau. Het was het begin geweest van een klopjacht op het wondermiddel van Wilhelmina.* Even had Koos gedacht dat hij er miljonair mee zou kunnen worden, maar helaas ... Arie had hun wel beloofd om een afscheidscadeau te sturen, voordat hij weer naar Amerika zou vertrekken.

Zou dit het cadeau zijn? Ongeduldig kijkt Koos uit het raam. Gelukkig, daar komt Iris al aan.

Hij haast zich naar de gang om de deur voor haar te openen.

Iris stapt naar binnen en volgt hem naar de kamer. ‘Wow, wat een grote doos. Wat zou erin zitten?’

* Meer daarover lees je in deel 17: *Het wondermiddel van Wilhelmina Wengeweer*

2 Een doos vol troep

O pnieuw loopt Koos naar de keuken om een mes te halen. Voorzichtig snijdt hij vervolgens de grijze tape door. Zijn moeder komt er ook bij staan.

‘Je had gevraagd om spullen voor je museum, zei je?’

‘Ja, voor het “Koos Bolt”-museum. Jullie weten dat ik net zo’n beroemde speurder wil worden als Sherlock Holmes. Hij heeft ook een eigen museum.’

Koos ziet dat Iris naar zijn moeder kijkt. ‘Ik vind eigenlijk dat het dan het “Koos & Iris”-museum moet worden’, zegt ze.

‘Daar heb je wel een punt’, vindt zijn moeder.

‘Ik blijf mijn hele leven detective. Iris wordt vast een keer juf of verpleegster of zo. Geen zorgen, er komt vast een “Iris & Koos”-zaal in mijn museum. Daarom is deze doos ook voor jou belangrijk.’ Koos snijdt het laatste stukje tape door. Nu kan hij de vier flappen naar buiten vouwen. Nieuwsgierig kijkt hij naar de inhoud van het pakket. Wat hij ziet, valt hem enorm tegen: een doos vol troep.

Blijkbaar is Iris het met hem eens. ‘Wat een raar cadeau. Hiermee begint jouw museum op een rommelmarkt te lijken.’

‘Er zit misschien iets interessants bij, zo gaat het bij rommelmarkten ook’, antwoordt hij. Bovenop ligt een envelop. Koos opent de envelop en haalt de brief eruit. In een wat rommelig handschrift staat er:

Beste Koos en Iris,

Leuk dat jullie een museum willen maken. Al snap ik niet

Zin in nog meer spanning en avontuur?
Lees dan ook de andere boeken van Bert Wiersema!

Detectivebureau Iris en Ko (9-12 jaar)

Alle delen uit de serie **Detectivebureau Iris & Ko**:

Deel 1: De ontmaskering van de fietsvernier

Deel 2: De supergeheime gemene meidenclub

Deel 3: Rovers op de rommelmarkt

Deel 4: De zenuwslopende zwemvierdaagse

Deel 5: Het donkere dierenbeulenbos

Deel 6: De schat van sterke Tjerk

Deel 7: De ongelooflijke ontsnapping van tengere Tinus

Deel 8: Amateurspion in een heteluchtballon

Deel 9: De brutale bruiloftsboeven

Deel 10: De raadselachtige kluis in het oude jachthuis

Deel 11: De mysterieuze postzegelpuzzel

Deel 12: Het raadsel van het Chinese doosje

Deel 13: De ontdekking van de verborgen oorlogsbrief

Deel 14: De superslimme dommedievenval

Deel 15: De ontdekking van de onbegrijpelijke kasteelcode

Deel 16: Het verhaal van het vreselijke vissenvergif

Deel 17: Het wondermiddel van Wilhelmina Wengeweer